

ren. Tot duidelijk werd dat dit dezelfde vlieger [zie foto] voor telegrafie uit de jaren dertig was. De gaten in de vleugels waren kennelijk bedoeld om de antennendraad te bevestigen aan het frame. In het Science Museum te Wroughton heeft Paul Chapman vorig jaar een aantal vliegers uit de opslag mogen bekijken. Men wilde graag meer weten over de vliegers. Het waren drie bijzondere vliegers, die gebruikt zijn voor en rond de eerste wereldoorlog. Allereerst was er een Brookite naar model

maakte vliegers voor veel verschillende doeleinden: militaire, wetenschappelijke en recreatieve. Uiteindelijk krijgt Brookite in 1906 het zogenaamde Gillman-patent (UK patent nr. 23493/06). Het betreft een dubbele conyne-vlieger. Brookite bood dit model aan voor gebruik door het leger en door meteorologen. Hierop is ook de gedachte gebaseerd die Brookite altijd heeft gehanteerd: 'by royal approval'. Dat is dus een soort koninklijke goedkeuring van het patent en niet een koninklijke onderscheiding als hofleverancier. Brookite heeft overigens vanaf dat moment al haar vliegers dat predikaat meegegeven. Het was ook Brookite die vliegers leverde aan de firma Marconi voor de draadloze telegrafie. Dat ging door tot in de jaren dertig, toen Brookite een standaard Conyne leverde voor de draadloze telegrafie in het leger (de Royal Navy). Paul Chapman beschikte over de nodige tekeningen en beschrijvingen over deze vlieger, maar de originele had hij nog niet gezien. Tijdens de workshop kwam uit de auto van één van de Duitse deelnemers onverwacht deze Conyne tevoorschijn. Deze vlieger zag er fantastisch uit, maar had een aantal details, die we niet goed wisten te verkla-

van het Gillman-patent. Deze vlieger had een paar bijzondere details, die door Paul Chapman beschreven zijn. Het is een vlieger die gemaakt is voor de R.N.A.S. de Royal Naval Air Service. Paul heeft de vlieger nauwkeurig geanalyseerd en beschreven. Voor alle deelnemers is er een boekje, gemaakt door Paul, waarin foto's en tekeningen zijn

opgenomen. De grootste schat die Paul Chapman bij zich had, was het aantekenboekje [zie tekening] van George Pilgrim, de hoofd-vliegerbouwer van Brookite. Deze man heeft ruim 40 jaar voor de firma Brookite gewerkt en de belangrijkste modellen in zijn aantekenboek voorzien van maatvoering, details en specifieke kenmerken. De meeste archiefmaterialen van Brookite zijn lang geleden verbrand, waardoor historisch onderzoek moeilijk is.

Vervolgens vertelt Paul Chapman over de Dines Meteorological Kite, die hij in het museum vond. Het is een Dines kite uit 1908 met bijzondere constructiedetails. Zo is er een soort zelfspanner in de constructie opgenomen. Er zitten extra latten in het zeil, waar de toming omheen loopt. Bij harde wind trekt het zeil strak. Tenslotte kwam uit de opslag van het museum nog een Duitse Schirmdrachen tevoorschijn. Paul Chapman heeft het niet aangedurfd om deze vlieger verder uit te pakken. Daartoe riep hij tijdens de workshop de deskundigen op om te komen met een eerste analyse van het materiaal.

KINDERVLEIERS

Scott Skinner van de Drachen Foundation heeft een indrukwekkende hoeveelheid historisch materiaal bestu-

